

عنوان مقاله:

بررسی توسعه گردشگری و تأثیر آن در فرآیند توسعه پایدار روستایی (مطالعه موردی خور و بیابانک)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا و گردشگری در هزاره سوم (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حدیثه رضانی فر - دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه شناسی موسسه البرز

هاجر امینی ولاشانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه شناسی موسسه البرز

خلاصه مقاله:

روستا به عنوان یک مکان اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، زیستگاه جماعتی از مردم در خارج از محدده شهرهاست که دارای هویت تاریخی، جغرافیایی و فرهنگی مخصوص به خود می باشد. (شهبازی 1384). توسعه پایدار روستایی به معنی توسعه روستا در همه زمینه های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی با هدف برآوردن نیازهای فعلی و با توجه به نیاز آیندگان می باشد، امروزه گردشگری به عنوان ابزاری کارآمد می تواند نقش مهمی را در توسعه اقتصادی، اجتماعی نواحی روستایی به همراه داشته به خصوص در جوامعی که با افوال فعالیت های کشاورزی روبرو هستند گردشگری بیشتر در کانون توجه قرار می گیرد. در این راستا هدف اصلی این تحقیق بررسی نقش گردشگری در فرآیند توسعه پایدار روستایی خور و بیابانک از توابع استان اصفهان می باشد. روش شناسایی تحقیق از نوع توصیفی-تحلیلی با تأکید بر مطالعات کتابخانه ای می باشد. یافته ها بیانگر آن است که گردشگری دارای تأثیرات اجتماعی و اقتصادی مانند اشتغال زایی، افزایش درآمد، افزایش سطح آگاهی و مانند آن را در پی داشته است. بر این اساس همبستگی معنی داری بین توسعه گردشگری و شاخص های فوق در ناحیه مورد مطالعه وجود دارد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار روستایی، گردشگری، نواحی روستایی، خور و بیابانک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/173648>

